

II Cz 490/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie VI Zamiejskowy Wydział Cywilny w P.

z dnia 13 czerwca 2014 r. sygn. akt VI C 1184/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie VI Zamiejskowy Wydział cywilny w P. oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu podał, że sytuacja materialna i rodzinna powoda pozwala mu na uiszczenie kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się jego zmiany i zwolnienia go od kosztów sądowych w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zwolnienia od kosztów sądowych, zgodnie z art. 102 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Za zasadne należy uznać stanowisko sądu pierwszej instancji, że w przedmiotowej sprawie składający wniosek powód jest w stanie uiścić koszty sądowe bez uszczerbku w utrzymaniu siebie i rodziny.

Podnieść należy, że wprawdzie powód wraz z żoną i dwójką dzieci prowadzi razem gospodarstwo domowe a rodzina utrzymuje się z jego wynagrodzenia w kwocie 1.257,20 zł. miesięcznie ponadto otrzymuje zasiłek rodzinny na dzieci w kwocie 154 zł., skarżący posiada jednak oszczędności w wysokości 17.700 zł. co samo przez się, jak słusznie zauważył

sąd pierwszej instancji dyskwalifikuje zasadność wniosku o zwolnienie od kosztów. Uznać więc należy, że słuszne jest stanowisko sądu pierwszej instancji, iż wniosek powoda o zwolnienie ich od kosztów sądowych nie jest zasadny. Podkreślenia wymaga okoliczność, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc państwa (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24.09.1984 r. II CZ 104/84, Lex 8623). Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy, dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi dla utrzymania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.07.1980 r. I CZ 99/80, Lex 8257). Opłaty sądowe stanowią rodzaj danin publicznych. Zwolnienie od ponoszenia tego rodzaju danin stanowi odstępstwo od konstytucyjnego obowiązku ich powszechnego i równego ponoszenia. Zwolnienia mogą więc być stosowane w sytuacjach wyjątkowych. (por. postanowienie S.N. z dnia 19.03.2010 r. II PZ 34/09 Lex 603836).

W świetle powyższego uznać należy, że zażalenie powoda nie jest uzasadnione i na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało postanowić jak wyżej.